



[truth] LINK

5

Menneskehetens fall

utforsk • sett sammen • opplev

UTFORSK

Alle individer, faktisk hele menneskeheten, opplever konstante krampetrekninger, forårsaket av et sansemessig, relasjonelt og moralsk fall fra vår originale tilstand.

ET SANSEMESSIG FALL

I kjernen av det falne menneskets psyke er det en dyp forvrengning av sansene. Vi har en naturlig tvil ovenfor Gud. Denne tvilen er en følge av en løgn som ble fortalt til våre første foreldre, Adam og Eva, og som har formet alle menneskers bevissthet siden. Vi følger historien videre i 1. Mosebok 3,1-5:

«Slangen var _____ enn alle ville dyr som Herren Gud hadde laget. Den sa til kvinnen: 'Har Gud virkelig sagt at _____ spise av noe tre i hagen?' Kvinnen sa til slangen: 'Vi kan spise av frukten på trærne i hagen. Men om frukten på treet som står midt i hagen, har Gud sagt: Dere må ikke spise av den og ikke røre ved den; for da skal dere dø.' Da sa slangen til kvinnen: 'Dere skal slett ikke dø! Men _____ at den dagen dere spiser av den, vil øynene deres bli åpnet, og dere vil bli _____ og kjenne godt og ondt.'»

La oss første identifisere hvem det er vi har å gjøre med. Slangen i denne beretningen er ingen ringere enn Satan, som vi har stiftet bekjentskap med tidligere i denne studierien. I Åpenbaringen 12,9 blir dette enda tydeligere:

«Den store dragen ble kastet ned, den gamle slangen, han som kalles _____ og _____, og som forfører hele verden. Han ble kastet ned på jorden, og englene hans ble kastet ned sammen med ham.»

Satans hensikt med å møte menneskene var å forføre dem, og derfor kalles han «listig». Menneskers hjerte er målet for hans bedrageri, og løgnen gjelder Guds karakter. Han prøvde først å antyde at Gud begrenser oss:

«Har Gud virkelig sagt at dere ikke skal spise av noe tre i hagen?»

Det Gud faktisk sa, var noe ganske annet. Han hadde skapt mennesket med en enormt stor frihet, og med kun én liten restriksjon til vårt eget beste (1. Mosebok 2,16). Satan malte et nytt bilde av forholdene menneskene levde under, hvor det kun var begrensninger og ingen frihet.

Deretter forsøkte Satan å vise at Gud ikke er til å stole på og at han er en løgner:

«Dere skal slett ikke dø!» *Selv om Gud sier det, kommer dere ikke til å dø.*

Hans tredje punkt, og selve kjernen i hans bedrageri, var å presentere en Gud som kun tjente seg selv og hadde monopol på en høyere form for eksistens. Satan ønsket å antyde at mennesker også kunne oppnå en slik eksistens hvis Gud ikke holdt den for seg selv.

«Men Gud vet at den dagen dere spiser av den, vil øynene deres bli åpnet, og dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt.»

Essensen i dette er at synd begynte med en løgn om hva slags person Gud er. I bunn og grunn benektet Satan at Gud er kjærlighet og framstilte Skaperen som en selvisk tyrann. Syndefallet kom også til å ødelegge vårt forhold til hverandre.

ET MELLOMMENNESKELIG FALL

Da den første løgnen var uttalt, hørt og akseptert, brøt livet sammen på flere områder. Fortellingen fortsetter i 1. Mosebok 3,6-12:

«Nå fikk kvinnen __ at treet var godt å spise av og en lyst for øyet – et forlokkende tre, siden det kunne gi innsikt. Så _____ hun av frukten og _____. Hun ga også til mannen sin, som var sammen med henne, og han spiste. Da ble øynene deres _____, og de _____ at de var _____. De flettet sammen fikenblader og bandt dem om livet. Da hørte de lyden av Herren Gud som vandret omkring i hagen i den svale kveldsbrisen. Og mannen og kvinnen _____ seg for Herren Gud blant trærne i hagen. Men Herren Gud ropte på mannen og sa: 'Hvor er du?' Han svarte:

‘Jeg hørte lyden av deg i hagen og ble redd fordi jeg er naken, og jeg gjemte meg.’ Da sa han: ‘Hvem har fortalt deg at du er naken? Har du spist av det treet jeg forbød deg å spise av?’ Mannen svarte: ‘_____ som _____ ga meg å være sammen med, _____ ga meg av treet, og jeg spiste.’»

Først ble det vertikale forholdet mellom Gud og menneskeheten ødelagt. Adam og Eva trodde ikke lenger på integriteten i Guds kjærlighet. De valgte heller å gjøre opprør mot Gud i et forsøk på å beskytte seg selv. Deretter, som et direkte resultat, brøt det horisontale båndet mellom menneskene sammen. Selv når de fikk en mulighet til å ta ansvar for sine handlinger, var den naturlige responsen å forsvare seg selv ved å legge skylden på hverandre, og til slutt på Gud. Ved å krysse den linjen, og tro løgnen, fikk de kjenne skyldfølelse og nakenhet. De valgte å oppføre seg i strid med sin natur, som var å leve i kjærlighet og tillitt, og tok dermed en annen retning enn den de var skapt for å følge.

ET MORALSK FALL

Paulus gir oss en tydelig forståelse av hva synd er når han sier:

«for alle har syndet og _____» (Romerne 3,23).

I Bibelen er «herlighet» en utstråling av det som gjør Gud til den han er i sitt innerste vesen. Det er selve essensen i Guds karakter som skinner fram av hans gjerninger. Den lar oss se hva Gud tenker og føler og hvordan han oppfører seg. Les og diskuter 2. Mosebok 33,18-19 for å forstå denne definisjonen av herlighet.

Når Paulus sier at synd oppstår ved å ikke nå opp til Guds herlighet, definerer han synd som noe som ikke er i harmoni med kjernen i Guds karakter. Bibelen beskriver den som selvpoppofrende kjærlighet, og derfor må synd, som er det som går imot Guds karakter, være alt som går ikke er i harmoni med en slik kjærlighet.

Ved å sammenligne disse to skriftstedene kan vi forstå mer av syndes natur:

«... Synd er opprør mot _____» (1. Johannes 3,4).

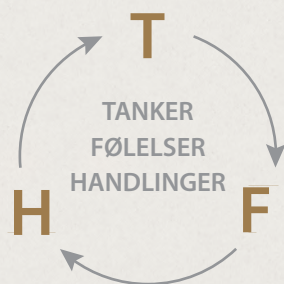
«... Derfor er kjærligheten oppfyllelse av _____» (Romerne 13,10).

Menneskets fall medfører en forvrengning av moralen. Gud skapte mennesker slik at deres liv skulle være fylt med kjærlighet, men i fallet ble menneskehjertet fylt med med kjærlighetens motsetning, som bryter ned vårt forhold til andre. Vi sårer hverandre, vi krysser moralske grenser og vi setter våre individuelle behov over andres. Kort fortalt, førte menneskehetens fall til at selvishet fikk kjærlighetens plass som grunnmotiv for våre handlinger.

På den andre siden åpenbarer Jesus sannheten om Gud når han sier: «Da skal dere kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri» (Johannes 8,32). Her er det ikke snakk om generelle sannheter, men *sannheten* om Guds karakter, som står i motsetning til *løgnen* som Satan sprer om Gud. Når Jesus snakket til sin tids religiøse ledere, viste han dem løgnens egenart, i kontrast til *sannheten* han virkelig gjorde.

«Dere har djevelen til far, og dere vil _____ det deres far _____. Han har vært en morder fra begynnelsen av og står utenfor _____, for det finnes ikke sannhet i ham. Når han _____, taler han ut fra sitt eget, for han er en løgner og _____ far» (Johannes 8,44).

Legg merke til koblingen mellom bedrag, ønske og handling. Ved å tro på Satans løgn om Guds karakter, oppstår det fiendskap mot Gud, som på sin side gir rom for opprørske handlinger mot seg selv. Våre tanker, og det vi tror på, bestemmer våre følelser, som styrer våre handlinger, som igjen forsterker våre tanker. Menneskehetens fall begynte med å tro på en løgn om Gud som førte til at tillitten til ham ble brutt, som igjen resulterte i et moralsk opprør.



SETT SAMMEN

Jesus gikk igjennom de samme prøvelsene som Adam og Eva, men bevarte sin integritet i forhold til både Gud og mennesker. Han forble trofast i kjærligheten.

På samme måte som Satan fristet våre forfedre til å tvile på Guds kjærlighet, fristet han også Jesus. Ifølge Matteus 4,1-11 angrep djevelen Jesus med tre bølger av fristelser. I de to første prøvde Satan å lage et skille mellom Jesus og Faderen ved å så tvil om forholdet dem imellom: «Er du Guds Sønn ...»

Du er i knipe Jesus, og hvis Faderen faktisk elsker deg, vil han la deg slippe all denne lidelsen og beskytte deg fra alt som vil skade deg.

Hadde Jesus tvilt på Faderens kjærlighet, ville han ha gitt tapt for fristelsen og erklært seg uavhengig av Faderen, men han utviste en urokkelig tillitt til Guds kjærlighet. Hensikten med Satans tredje fristelse var å få Jesus til å anerkjenne Satans makt over menneskeheten ved å få Jesus til å tilbe ham. Men Jesu kjærlighet overfor oss lot seg ikke endre. Han gikk i våre forfedres fotspor, men men gjenopprettet det som var ødelagt.

OPPLEV

Jeg ønsker å oppleve at tilliten til Gud gjenopprettes ved å tro på sannheten om hans kjærlighet til meg.

Gud «vil at alle mennesker skal bli frelst og lære sannheten å kjenne» (1. Timoteus 2,4). Ved å bli kjent med, og oppleve, sannheten om hvem Gud virkelig er, vil den redde oss fra de konsekvensene som fallet har for våre sanser, vår moral og vårt forhold til Gud og mennesker. Takk Gud for at du har gjort det mulig for oss å kjenne din sanne karakter gjennom Jesus!